3. Τό ἄρθρο 69 παράγραφος 3 ἐδάφιο 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο τό Δικαστήριο δύναται νά καταδικάσει ἕναν διάδικο, ἀκόμη καί ἄν ἔχει νικήσει, στήν δαπάνη πού ὁ ἄλλος διάδικος ὑπέστη σέ δίκη πού προεκλήθη ἀπό τήν δική του συμπεριφορά, πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ στήν περίπτωση τοῦ ὀργάνου, τό ὁποῖο ὠδήγησε ὑπάλληλο στήν ἄσκηση προσφυγῆς, δημιουργώντας τό ἴδιο μία ἀνώμαλη κατάσταση καί προκαλώντας στόν ἐνδιαφερόμενο εὐνόητες ἀλλά μή δικαιολογημένες προσδοκίες.

Στήν ὑπόθεση 218/80,

WALTRAUT KRUSE ὑπάλληλος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλῶν, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρο Βρυξελλῶν, μέ ἀντίληπτο τόν Loesch, 2, rue Goethe, Λουξεμβοῦργο,

προσφεύγουσα,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν κύριο νομικό της σύμβουλο J.-P. Delahousse, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν D. Jacob, δικηγόρο Βρυξελλῶν, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν O. Montalto, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθ' ἧς,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο — σύμφωνα μέ τήν προσφυγή — τήν ἔκδοση ἀπό τό Δικαστήριο ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θά ὑποχρεώνει τήν Ἐπιτροπή, κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, νά ἐξασφαλίσει τήν διατήρηση τοῦ δικαιώματος τῆς προσφευγούσης νά ὑπηρετεῖ ὡς μεταφράστρια, καθώς καί τῆς κατ' ἀποκλειστικότητα ἀναθέσεως στήν προσφεύγουσα καθηκόντων σχετικῶν μέ τήν ἐν λόγω ὑπηρεσία, καί — σύμφωνα μέ τήν ἀπάντηση — νά διαπιστώνει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή παρέλειψε τήν ὑποχρέωσή της νά διευκολύνει τήν ἐπαγγελματική ἐπιμόρφωση τῆς προσφευγούσης καί νά καταδικάσει τήν Ἐπιτροπή νά τῆς καταβάλει ἕνα φράγκο ὡς ἀποζημίωση γιά τήν ζημία πού ὑπέστη ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς O. Due, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore καί A. Χλωρό, δικαστές,

γενική εἰσαγγελεύς: S. Rozès
γραμματεύς: J. A. Pompe, βοηθός γραμματεύς

ἐκδίδει τήν ἀκόλουθη ἀπόφαση

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τά πραγματικά περιστατικά τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας, τά αἰτήματα, οἱ λόγοι καί οἱ ἰσχυρισμοί τῶν διαδίκων ἔχουν συνοπτικῶς ὡς ἑξῆς:

I — Πραγματικά περιστατικά

Ἡ προσφεύγουσα, Waltraut Kruse, εἶναι ὑπάλληλος τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἀπό τό 1961. Ἔχει ἐνταχθεῖ στήν κατηγορία C, ὡς γραμματεύς-στενοδακτυλογράφος. Κατά τά πρῶτα χρόνια ἀπό τῆς προσλήψεώς της, ἐξετέλεσε καθαρῶς ἐργασίες γραμματείας, ἀπό τήν ἔκθεση ὅμως βαθμολογήσεώς της 1970-1971 προκύπτει ὅτι ἤδη, κατά τήν διάρκεια τῆς περιόδου αὐτῆς, ἠσχολεῖτο μέ διάφορες μεταφράσεις καί τήν σύνταξη κειμένων στίς συνήθεις γλῶσσες ἐργασίας.

Ἀπό τόν Μάρτιο τοῦ 1970, ἔχει ἀποκλειστικά ἐπιφορτισθεῖ μέ τήν σύνταξη κειμένων καί μεταφράσεις πρός ἀρκετές γλῶσσες, ἀπό τίς ἐκθέσεις δέ βαθμολογήσεως προκύπτει ὅτι ἐξεπλήρωσε τό ἔργο αὐτό μέ ἀπόλυτη ἱκανοποίηση τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων της. Ἐν τούτοις, τόν Ἰούνιο 1979 ἐκλήθη νά ἀσχοληθεῖ καί μέ ἐργασίες γραμματείας, ὁπότε ἐδήλωσε ὅτι, γιά λόγους ὑγείας, ἀδυνατεῖ νά ἀσχοληθεῖ μέ ὁποιοδήποτε ἄλλο εἶδος ἐργασίας πλήν τῆς μεταφράσεως.

Ἀπό τίς ἀρχές Ἰουνίου 1979 μέχρι τό τέλος τοῦ ἰδίου ἔτους, ἡ προσφεύγουσα ἀπουσίασε ἀπό τήν ἐργασία της γιά λόγους ὑγείας. Τήν 3η Δεκεμβρίου εἶχε μία συνομιλία μέ τόν ἄμεσο προϊστάμενό της, ὁ ὁποῖος τήν ἐπληροφόρησε ὅτι, ὅταν θά ἐπανήρχετο στήν ἐργασία της τόν ἑπόμενο Ἰανουάριο, προεβλέπετο νά τήν ἀποσπάσουν στήν βιβλιοθήκη, ὅπου δύναται νά ἀσχοληθεῖ μέ ἐπείγουσες μεταφραστικές ἐργασίες, ἀλλά μόνο μισή ἡμέρα. Ἀπό τόν φάκελο προκύπτει ὅτι ἡ προσφεύγουσα διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατά τοῦ τελευταίου αὐτοῦ περιορισμοῦ.

Μέ ὑπηρεσιακό σημείωμα, πού ἀπηύθυνε στόν γενικό διευθυντή τήν 7η Ἰανουαρίου

1980, ἡ προσφεύγουσα κατέστησε γνωστό ὅτι ἐπαναλαμβάνει τήν ἐργασία της «ὑπό τήν ἐπιφύλαξη κάθε δικαιώματός της καί, ἰδίως, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη κάθε κεκτημένου δικαιώματός της».

Τήν 18η Ἰανουαρίου 1980, ὁ γενικός διευθυντής ἐγνωστοποίησε τήν παραλαβή τοῦ ὑπηρεσιακοῦ αὐτοῦ σημειώματος, διαπιστώνοντας συγχρόνως ὅτι πάλι προσφεύγουσα ἀπουσίαζε ἀπό τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1980 καί ὑπογραμμίζοντας, ὅσον ἀφορᾶ τά κεκτημένα δικαιώματα, ὅτι εἶχε διαβιβάσει τό ἐν λόγω σημείωμα στόν γενικό διευθυντή διοικήσεως καί προσωπικοῦ «λόγω ἀρμοδιότητος».

Ἐν συνεχεία, ἀντηλλάγησαν ἐπιστολές μεταξύ τοῦ δικηγόρου τῆς προσφευγούσης καί τῆς διοικήσεως κατά τίς ἑξῆς ἡμερομηνίες: 17 Ἰανουαρίου, 17 Μαρτίου καί 22 Ἀπριλίου 1980. Τήν 18η Ἀπριλίου 1980, ἡ προσφεύγουσα ὑπέβαλε διοικητική ἔνσταση, ἡ ὁποία ἀπερρίφθη ἀπό τήν διοίκηση τήν 28η Ἰουλίου. Ἡ παροῦσα προσφυγή ἠσκήθη τήν 28η Ὀκτωβρίου 1980.

Τήν 22α Ἀπριλίου 1980, ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή ἐγνωστοποίησε στήν προσφεύγουσα ὅτι εἶχε ἀποφασίσει νά ὑποβάλει τήν περίπτωσή της στήν ἐπιτροπή ἀναπηρίας.

II — Αἰτήματα

Μέ τήν προσφυγή, ἡ *προσφεύγουσα* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο νά ὑποχρεώσει τήν Ἐπιτροπή νά ἐξασφαλίσει τήν διατήρηση τοῦ δικαιώματός της στήν θέση μεταφραστρίας, καθώς καί τήν ἀνάθεση σ' αὐτήν καθηκόντων πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐν λόγω θέση.

Μέ τήν ἀπάντηση, ἡ προσφεύγουσα μετέβαλε τά αἰτήματά της καί ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο νά ἀποφανθεῖ ὅτι ἡ Ἐπιτροπή παρέβη τήν ὑποχρέωση, πού ἐπιτάσσει τό ἄρθρο 24 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, νά διευκολύνει τήν ἐπαγγελματική ἐπιμόρφωση τῆς προσφευγούσης, καί νά ὑποχρεώσει τήν Ἐπιτροπή νά τῆς καταβάλει ἕνα φράγκο ὡς ἀποζημίωση γιά τήν ζημία πού αὐτή ὑπέστη ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ.

Ἡ *Ἐπιτροπή* ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

— νά ἀπορρίψει τήν προσφυγή ὡς ἀπαράδεκτη·

— ἄλλως, νά ἀποφανθεῖ ὅτι πρέπει νά ἀναβληθεῖ ἡ ἔκδοση ὁριστικῆς ἀποφάσεως μέχρις ὅτου λήξει ἡ διαδικασία περί ἀναπηρίας πού ἀφορᾶ τήν προσφεύγουσα·

— ἐν πάση περιπτώσει, νά ἀπορρίψει τήν προσφυγή ὡς ἀβάσιμη.

III — Ἰσχυρισμοί καί ἐπιχειρήματα τῶν διαδίκων

A — Ἐπί τοῦ παραδεκτοῦ

Ἡ *Ἐπιτροπή* τονίζει κατ' ἀρχήν ὅτι ἡ ἰδία ἡ προσφεύγουσα ἀνέφερε στήν ἔνστασή της ὅτι «ἀπό τόν μῆνα Ἰούνιο 1979 ἦταν ὑποχρεωμένη νά ἐγκαταλείψει σταδιακά τήν μεταφραστική της ἐργασία γιά νά ἀσχοληθεῖ μέ μικροεργασίες γραμματείας...». Κατά τήν Ἐπιτροπή, ἡ προκαλοῦσα τήν ὁλάθη πράξη ἀνάγεται ἐπομένως στίς ἀρχές Ἰουνίου, ἁπλῶς δέ μόνον ἐπεβεβαιώθη τόν Δεκέμβριο 1979. Ἐξ αὐτοῦ συμπεραίνει ὅτι ἡ ὑποβολή τῆς ἐνστάσεως ἦταν ἤδη ἐκπρόθεσμη. Ἐπιπροσθέτως, ἡ ἀπόρριψη — ρητή ἤ σιωπηρή — τῆς ἐνστάσεως συνιστᾶ καθαρῶς ἐπιβεβαιωτική πράξη, πού δέν δύναται νά ἀποτελέσει ἀντικείμενο προσφυγῆς.

Ἐπικουρικῶς, ἡ Ἐπιτροπή παρατηρεῖ σχετικῶς ὅτι πρέπει νά κριθεῖ, βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀναπηρίας, ἄν ἡ προσφεύγουσα εἶναι ἱκανή νά ἀσκεῖ τά καθήκοντά της. Συνεπῶς, κατά τήν Ἐπιτροπή, δέν ὑπάρχει ἐπί τοῦ παρόντος κανένα συμφέρον πρός ἐνέργεια.

Ἡ *προσφεύγουσα* ὑποστηρίζει ὅτι ἡ προσφυγή ἠσκήθη ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς ἡμερομηνίας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ρητῆς

ἀποφάσεως καί ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἐκάλυψε τό ὑποτιθέμενο ἀπαράδεκτο τῆς ἐνστάσεως δίνοντας συνέχεια σ' αὐτή. Ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀνικανότης της συνδέεται μέ τήν ἀλλαγή τῆς τοποθετήσεώς της καί συνεπῶς ἔχει πραγματικό καί ἐνεστός συμφέρον. Μᾶλλον, οἱ ἐργασίες τῆς ἐπιτροπῆς ἀναπηρίας θά ἔπρεπε νά ἀνασταλοῦν κατά τήν διάρκεια τῆς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου διαδικασίας.

Β — Ἐπί τῆς οὐσίας

Ἡ *προσφεύγουσα* ὑποστηρίζει μέ τήν προσφυγή ὅτι ἀπό ἐπταετίας, παρ' ὅλον ὅτι κατετάγη στήν κατηγορία C, ἀσκεῖ καθήκοντα μεταφραστρίας ἱκανοποιώντας πλήρως τούς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους της καί ὅτι ἔχει ἀποκτήσει ἀναμφισβήτητο δικαίωμα ὥστε νά διατηρηθεῖ στήν ἐξειδικευμένη αὐτή θέση.

Μέ τήν ἀπάντησή της ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, μέ τό νά τῆς ἐπιβάλει καθήκοντα γραμματείας, ἠγνόησε τήν ὑποχρέωσή της, πού ἐπιτάσσει τό ἄρθρο 24 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, νά διευκολύνει τήν ἐπαγγελματική της ἐπιμόρφωση. Στηρίζεται στό γεγονός ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἐτέλει ἐν γνώσει τῶν ἐξαιρετικῶν προσόντων της στόν μεταφραστικό τομέα καί τῶν δυσκολιῶν της νά προσαρμοσθεῖ σέ ἐργασίες γραμματείας. Ἐξ ἄλλου, ἀπό τίς ἐκθέσεις βαθμολογήσεως προκύπτει ὅτι, λόγω ἀκριβῶς τῆς ἐπαγγελματικῆς της ἐπιμορφώσεως, ἠδύνατο νά παρέχει ἐργασία ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Ἡ ἐξουσία τῆς διοικήσεως νά τοποθετεῖ τούς ὑπαλλήλους περιορίζεται, ἀφ' ἑνός, ἀπό τό συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καί τήν καλή της λειτουργία καί, ἀφ' ἑτέρου, ἀπό τό καθῆκον προστασίας καί ἐνισχύσεως στήν ἐξέλιξη τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ Ἐπιτροπή δέν ἀνέφερε σοβαρούς ἀντικειμενικούς λόγους πού δέν ἐπιτρέπουν στήν προσφεύγουσα νά συνεχίσει ἁπλῶς τά καθήκοντα πού ἤσκει ἀπό ἐπταετίας.

Ὅσον ἀφορᾶ τά αἰτήματα πού περιέχονται στήν προσφυγή, ἡ *Ἐπιτροπή* ἀναφέρει ὅτι ἡ προσφεύγουσα ἀνήκει στήν κατηγορία C καί δέν ἀπέκτησε, μέ τήν ἐργασία της, δικαίωμα γιά μία θέση μεταφραστρίας οὔτε δικαίωμα νά ἀσχολεῖται ἀποκλειστικά μέ μεταφράσεις.

Ἀκόμη κι ἄν ὑποτεθεῖ ὅτι τά νέα αἰτήματα πού διατυπώνονται στήν ἀπάντηση εἶναι παραδεκτά, δέν εἶναι βάσιμα καθ' ὅσον ἀπό τόν φάκελο προκύπτει ὅτι ἡ συμπληρωματική προσωπική μόρφωση τῆς προσφευγούσης ἔχει πράγματι διευκολυνθεῖ, δεδομένου ὅτι τῆς ἐπετράπη νά συνεχίσει ἐπί ἔτη μαθήματα γλώσσης καί νά ἀσχοληθεῖ μέ μεταφράσεις. Ἐν τούτοις, τό γεγονός αὐτό καθόλου δέν μεταβάλλει τήν διαπίστωση ὅτι δέν δύναται νά προαχθεῖ παρά μόνο ἐντός τῆς δικῆς της κατηγορίας, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη ἐπιτυχίας σέ διαγωνισμό, μόνη δέ ἡ Ἐπιτροπή εἶναι ὑπεύθυνη γιά τήν ὀργάνωση τῶν ὑπηρεσιῶν, τήν ὁποία πρέπει νά τροποποιεῖ ἀνάλογα μέ τίς ἀνάγκες τῶν ὑπηρεσιῶν της.

IV — Προφορική διαδικασία

Στήν δημοσία συνεδρίαση τῆς 4ης Ἰουνίου 1981, ἡ W. Kruse, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν P.-P. Van Gehuchten, καί ἡ Ἐπιτροπή, ἐκπροσωπουμένη ἀπό τόν D. Jacob, ἀνέπτυξαν τίς παρατηρήσεις τους προφορικῶς.

Ἡ γενική εἰσαγγελεύς ἀνέπτυξε τίς προτάσεις της τήν 17η Σεπτεμβρίου 1981.

Σκεπτικό

1 Μέ προσφυγή πού κατέθεσε στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου τήν 28η Ὀκτωβρίου 1980, ἡ Waltraut Kruse, γραμματεύς-στενοδακτυλογράφος βαθμοῦ C 2 στήν Ἐπιτροπή τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο νά ὑποχρεώσει τήν Ἐπιτροπή νά ἐξασφαλίσει τήν διατήρηση τοῦ δικαιώματος τῆς προσφευγούσης νά ὑπηρετεῖ ὡς μεταφράστρια, καθώς καί τῆς κατ' ἀποκλειστικότητα ἀναθέσεως στήν προσφεύγουσα καθηκόντων σχετικῶν μέ τήν ἐν λόγω ὑπηρεσία, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 24 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως. Μέ τήν ἀπάντησή της, ἡ προσφεύγουσα ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο νά διαπιστώσει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, μέ τό νά τῆς ἀναθέσει καθήκοντα γραμματείας, παρέβη τήν ὑποχρέωση, πού ἐπιτάσσει τό ἀνωτέρω ἄρθρο, νά διευκολύνει τήν ἐπαγγελματική της ἐπιμόρφωση καί, κατά συνέπεια, νά ὑποχρεώσει τήν Ἐπιτροπή νά τῆς καταβάλει ἕνα φράγκο ὡς ἀποζημίωση λόγω τῆς ζημίας πού ὑπέστη ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ.

2 Ἀπό τόν φάκελο προκύπτει ὅτι ἡ προσφεύγουσα, κατά τήν διάρκεια τῆς σταδιοδρομίας της ὡς γραμματέως-στενοδακτυλογράφου, παρηκολούθησε πολλά μαθήματα γλωσσῶν καί ὅτι ἀπό τόν Μάρτιο τοῦ 1973 τῆς ἀνετέθη οὐσιαστικά, ἄν ὄχι ἀποκλειστικά, ἡ μετάφραση καί ἡ σύνταξη κειμένων σέ ἀρκετές γλῶσσες. Ἐν τούτοις, τόν Ἰούνιο 1979 ἐκλήθη νά ἀσχοληθεῖ καί μέ καθήκοντα γραμματείας, ὁπότε ἐδήλωσε ὅτι γιά λόγους ὑγείας δέν ἦταν σέ θέση νά ἀσχοληθεῖ μέ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἐργασία πλήν τῆς μεταφράσεως. Ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή ἀπουσίαζε ἀπό τήν ἐργασία της λόγω ἀσθενείας καί ἡ περίπτωσή της ἔχει τώρα ὑποβληθεῖ στήν ἐπιτροπή ἀναπηρίας.

3 Τήν 3η Δεκεμβρίου 1979, ἡ προσφεύγουσα εἶχε μία συνομιλία μέ τόν προϊστάμενό της, ὁ ὁποῖος τήν ἐπληροφόρησε ὅτι ἀπό τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ἐργασίας της εἶχε προβλεφθεῖ ἡ τοποθέτησή της στήν βιβλιοθήκη τῆς γενικῆς διευθύνσεως, ὅπου ἠδύνατο νά ἀσχολεῖται μέ ἐπείγουσες μεταφραστικές ἐργασίες, ἀλλά μόνο τό μισό ὡράριο. Ἡ προσφεύγουσα διεμαρτυρήθη κατά τοῦ τελευταίου αὐτοῦ περιορισμοῦ καί, κατόπιν ἀνταλλαγῆς ἀλληλογραφίας, τήν 18η Ἀπριλίου 1980 ὑπέβαλε διοικητική ἔνσταση, ἡ ὁποία ἀπερρίφθη τήν 28η Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

4 Ἡ Ἐπιτροπή ἀμφισβητεῖ τό παραδεκτό τῆς προσφυγῆς, ὑποστηρίζοντας, ἀφ' ἑνός ὅτι ἡ διοικητική ἔνσταση ἦταν ἐκπρόθεσμη, ἀφ' ἑτέρου δέ ὅτι ἡ προσφεύγουσα δέν ἔχει πλέον συμφέρον νά κινηθεῖ, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπή ἀναπηρίας ἔχει ἐπιληφθεῖ τῆς περιπτώσεώς της.

5 Ἐν προκειμένῳ, δέν παρίσταται ἀνάγκη νά ἀποφανθεῖ τό Δικαστήριο ἐπί τῶν ἐνστάσεων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον μία ἐξέταση, ἔστω καί συνοπτική, τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς προσφευγούσης ἐπιτρέπει νά κριθεῖ ὅτι, ὁπωσδήποτε, ἡ προσφυγή εἶναι προφανῶς ἀβάσιμη.

6 Σχετικῶς πρέπει νά ὑπομνησθεῖ, ἐν πρώτοις, ὅτι, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή, πρός τό συμφέρον καί μόνο τῆς ὑπηρεσίας τοποθετεῖ κάθε ὑπάλληλο σέ μία θέση τῆς κατηγορίας του ἤ τοῦ κλάδου του, πού ἀντιστοιχεῖ στόν βαθμό του καί ὅτι ἀπό τό ἄρθρο 36 τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ προκύπτει ὅτι ὁ ἐν ἐνεργεία ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται νά ἀσκεῖ τά καθήκοντα πού ἀντιστοιχοῦν στήν θέση στήν ὁποία ἔχει τοποθετηθεῖ.

7 Ὅμως, καίτοι ἀληθεύει ὅτι ἡ διοίκηση ἔχει κάθε συμφέρον νά τοποθετεῖ τούς ὑπαλλήλους ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν ἱκανοτήτων τους καί τῶν προσωπικῶν τους προτιμήσεων, δέν θά πρέπει ἐν τούτοις νά ἀναγνωρισθεῖ σ' ἕναν ὑπάλληλο τό δικαίωμα νά ἀσκεῖ ἤ νά διατηρεῖ εἰδικά καθήκοντα ἤ νά ἀρνεῖται κάθε ἄλλο καθῆκον πού ἀνάγεται στήν δική του θέση-τύπο. Στό σημεῖο αὐτό, τό μόνο δικαίωμα πού ἐξασφαλίζει ὁ κανονισμός ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως στούς ὑπαλλήλους συνίσταται στό νά τούς ἀνατίθενται τά καθήκοντα πού ἀντιστοιχοῦν στόν βαθμό καί τήν θέση τους.

8 Οἱ σκέψεις αὐτές ἐπιβάλλονται ἀκόμα περισσότερο ὅταν, ὅπως συμβαίνει ἐν προκειμένῳ, τά καθήκοντα πού ὁ ὑπάλληλος ἀξιώνει νά διατηρήσει ἀνάγονται, τουλάχιστον μερικῶς, σέ διαφορετικό ἀπό τόν δικό του κλάδο.

9 Οὔτε ἐπίσης δύναται ἡ προσφεύγουσα, πρός διατήρηση τῶν προηγουμένων καθηκόντων της, νά ἐπικαλεσθεῖ τό ἄρθρο 24 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως, βάσει τοῦ ὁποίου τά ὄργανα ὑποχρεοῦνται νά διευκολύνουν τήν ἐπαγγελματική ἐπιμόρφωση τοῦ ὑπαλλήλου κατά τό μέτρο πού αὐτό συμβιβάζεται μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ διάταξη αὐτή δέν ἀφορᾶ τήν τοποθέτηση τῶν ὑπαλλήλων. Ἐξ ἄλλου, στήν προκειμένη περίπτωση, ἡ Ἐπιτροπή ἐξεπλήρωσε πλήρως, ἔναντι τῆς προσφευγούσης, τίς ὑποχρεώσεις πού καθορίζονται ἀπό τό ἄρθρο 24, παρέχοντάς της τήν εὐκαιρία

νά παρακολουθήσει μαθήματα γλωσσῶν καί προσφέροντάς της τήν δυνατότητα νά ἀφιερώσει, ἔστω καί μελλοντικῶς, μέρος ἀπό τόν χρόνο της σέ ὁρισμένες μεταφραστικές ἐργασίες.

10 Ἀπό τά ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή, καλώντας τήν προσφεύγουσα νά ἀσχοληθεῖ καί μέ καθήκοντα γραμματείας πού ἀντιστοιχοῦσαν πλήρως στήν δική της θέση-τύπο, οὐδαμῶς ἠγνόησε τόν κανονισμό ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως οὔτε διέπραξε πράξη ἱκανή νά ἐπισύρει τήν εὐθύνη της. Ἄρα τό σύνολο τῶν αἰτημάτων τῆς προσφευγούσης πρέπει νά ἀπορριφθεῖ, περιλαμβανομένου καί τοῦ αἰτήματος περί ἀποζημιώσεως.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

11 Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα. Σύμφωνα ὅμως μέ τό ἄρθρο 70 τοῦ ἰδίου κανονισμοῦ, τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑποβάλλονται τά ὄργανα ἐπί προσφυγῶν κοινοτικῶν ὑπαλλήλων βαρύνουν τίς Κοινότητες.

12 Παρ' ὅλον ὅτι οἱ ἰσχυρισμοί τῆς προσφευγούσης πράγματι ἀπερρίφθησαν, ἐν τούτοις, πρέπει νά ληφθεῖ ὑπ' ὄψη τό ἱστορικό τῆς διαφορᾶς γιά τόν καθορισμό τῶν ἐξόδων. Ἀναθέτοντας στήν προσφεύγουσα ἀποκλειστικῆς ἤ οὐσιωδῶς, καί κατά τήν διάρκεια μιᾶς πολύ μεγάλης χρονικῆς περιόδου, καθήκοντα συντάξεως καί μεταφράσεως, τά ὁποῖα, τουλάχιστον μερικῶς, ἀνάγονται κανονικά σέ κατηγορία διαφορετική ἀπό τήν δική της, ἡ ἴδια ἡ διοίκηση ἐδημιούργησε μία ἀνώμαλη κατάσταση καί προεκάλεσε στήν προσφεύγουσα εὐνόητες, ἀλλά μή δικαιολογημένες προσδοκίες. Ἔτσι, ἐκεῖνο πού ὤθησε τήν προσφεύγουσα στήν ἄσκηση τῆς παρούσης προσφυγῆς ἐκπηγάζει μερικῶς ἀπό τά μέτρα πού εἶχε προηγουμένως λάβει ἡ διοίκηση. Ὑπό τίς περιστάσεις αὐτές, πρέπει νά ἐφαρμοσθεῖ τό ἄρθρο 69 παράγραφος 3 ἐδάφιο 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο τό Δικαστήριο δύναται νά καταδικάσει ἕναν διάδικο, ἀκόμη καί ἄν νικήσει, στήν δαπάνη πού ὁ ἄλλος διάδικος ὑπέστη σέ δίκη πού προεκλήθη ἀπό τήν δική του συμπεριφορά.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμῆμα)

κρίνει καί ἀποφασίζει:

1) Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή.

2) Ἡ Ἐπιτροπή βαρύνεται μέ τό σύνολο τῶν ἐξόδων, περιλαμβανομένων καί τῶν τῆς προσφευγούσης.

Due Pescatore Χλωρός

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβούργο τήν 22α Ὀκτωβρίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

J. A. Pompe

βοηθός γραμματεύς

Ὁ πρόεδρος τοῦ δευτέρου τμήματος

O. Due

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

I — Δύναται νά ἀνακύψει περίπτωση κατά τήν ὁποία οἱ ὑπάλληλοι διαμαρτύρονται, διότι ἐξαναγκάζονται νά παρέχουν ὑπηρεσίες ἀνώτερες ἀπ' αὐτές γιά τίς ὁποῖες ἀμείβονται βάσει τῆς κατατάξεώς τους. Εἶναι ἀκόμα πιό σπάνιο νά ἐπιμένουν νά ἀσκοῦν καθήκοντα ἀνώτερα ἀπ' αὐτά πού δικαιοῦται κανείς νά περιμένει ἀπ' αὐτούς, χωρίς ἐν τούτοις νά ἀξιώνουν τόν ἀντίστοιχο μισθό. Ἐν τούτοις, στήν παροῦσα ὑπόθεση θά γνωρίσετε μία κατάσταση τοῦ εἴδους αὐτοῦ.

1 — Μετάφραση ἀπό τά γαλλικά.